

Glede bodoče višine pokojnin precej zavajanja, 2.

V Dnevniku je 9. junija novinarka Veronika Rupnik Ženko v vsebinsko zanimivem prispevku z zgornjim naslovom predstavila uradna stališča in predloge vladnih kreatorjev sprememb zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (ZPIZ) in večine vodij sindikalnih central, ki so jih brez neke resne razprave s članstvom sprejeli za svoje.

Vsak voditelj sindikalne centrale za svoje delo odgovarja svojim članom, zato lahko sodim le o postopkih najožjega vodstva **Zveze svobodnih sindikatov Slovenije (ZSSS)** in javno izraženih stališčih donedavne predsednice **ZSSS Lidijske Jerkič** glede sprememb ZPIZ, zato ne morem kar mimo njenega podcenjevalnega stališča do 8 (osmih) **sindikatov**, ki smo soglasje za spremembe ZPIZ zavrnili, in do 2 (dveh), ki sta se glasovanja vzdržala. Govoriti, da prej omenjeni **sindikati** predstavljamo manj kot 10 % vsega članstva **ZSSS**, pomeni popolno zavajanje, kajti deset panožnih **sindikatov**, od katerih smo samo 3 (tri) iz javnega sektorja, pa po resnem in korektnem preračunu predstavljamo tudi člansko in finančno večino v **ZSSS**.

Brez osmih **sindikatov ZSSS**, ki nasprotujemo predlaganim spremembam ZPIZ, in dveh, ki sta se glasovanja vzdržala, neke resne **ZSSS** enostavno ni, zato želimo ponovno ustvariti močno in sindikalno učinkovito sindikalno centralo in zelo jasno podpiramo korenite spremembe v **ZSSS**, kar je pogoj, da **ZSSS** stoji in obstoji, kajti zrevoltirani samostojni panožni **sindikati** smo za resno sodelovanje z delodajalci in tudi s politično oblastjo, nikakor pa ne smemo biti in tudi ne bomo transmisija prav nobene od političnih oblasti oziroma političnih strank, čeprav **Lidija Jerkič** v enem od množice intervjujev namiguje, da naša stališča že izkorišča opozicijska SDS, ki da iz »hvaležnosti« predvaja medijske posnetke javnih nastopov kolega Davida Švarca, generalnega sekretarja **Sindikata poklicnega gasilstva Slovenije (SPGS)**.

Večino članov **sindikatov iz ZSSS** predstavljajo delavci in slabše plačani javni uslužbenci, zato so med njimi redki, ki bi v 35-letnem povprečju dosegli osnovo za odmero pokojnine v višini 1000 €, kar pomeni, da bi jim

v tem primeru, ob doseženi polni pokojninski dobi, odmerili 700 € pokojne. Ne glede na izračunano povprečje pa najnižja zagotovljena pokojnina za upokojence s polno delovno dobo od 1. januarja 2025 znaša 748,27 evra, od katere pa bo od 1. julija 2025 dalje treba plačevati še 1 % prispevka za trajnostno oskrbo, prag revščine za enočlansko gospodinjstvo pa je bil že leta 2024 na 981 €.

Žal so se o spremembah ZPIZ dogovarjali in pogajali dobro plačani vladni uradniki, zastopniki delodajalcev in poklicni sindikalisti, ki pa vsi žal nimajo tistega prepotrebnega občutka za vse tiste delavce in javne uslužbence, ki na svojih plačnih listah še niso nikoli videli le 1000 € ali manj neto plače, zato tudi nikoli ne bodo životarili na minimalni pokojnini, ko je treba preživeti s 748,27 € na mesec. Nekaj je zelo hudo narobe, seveda pa so krivi tisti, ki so se tako dogovorili, nikakor pa ne tisti, ki smo v predsedstvu **ZSSS** glasovali proti.

V znanem tabloidu je nekdo zapisal, da so pobudniki referendumov o predlogu pokojninske reforme bolj levi od aktualne vlade, kar je morda tudi res, saj je vlada večinsko liberalna in zelo blago začinjena s ščepcem leve, zato ji Delavska koalicija ne more biti ne na levi ne na desni strani, kajti zastopamo legitimne interese vseh delavcev in javnih uslužbencev, ki jim predlagane spremembe ZPIZ ne bodo zagotovile takšnih pokojnin, ki bi jim omogočale spodobno preživljanje starosti, ko bi lahko brez skrbi in srečni zrlili v vse zore in zarje slehernega dne, ki jim še bo dan.

FRANČIŠEK VERK, predsednik **Sindikata** državnih organov Slovenije